

תת"ע 10662/05/13 - מדינת ישראל נגד סועאד עלי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תתע"א 10662-05-13 מדינת ישראל נ' סועאד עלי

בפני
השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

סועאד עלי

הנאשמים

גזר דין

בתיק זה הורשע הנאשם, בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בזמן פסילה וגרימת תאונת דרכים, כפי שיפורט להלן.

כתב האישום המקורי הוגש בגין עבירה של **נהיגה בשכרות** מכוח סירוב לבדיקת שכרות מיום **24.5.13**.

לאישום זה צירף הנאשם שני אישומים נוספים. האחד בגין **נהיגה בפסילה** מיום 26.5.13, אשר נכלל במקור בתיק **3863-06-13** והשני בגין נהיגה בחוסר זהירות, גרימת נזק, אי שמירת מרחק ונהיגה בלא ביטוח, אשר נכללו במקור בתיק **6861-11-13**.

מתברר כי הנאשם נפסל בהחלטה מנהלית של קצין משטרה ביום 24.5.13 (בעקבות עבירת הנהיגה בשכרות הנ"ל). למרות עובדה זו ולמרות תפיסת רשיונו, נמצא הנאשם נוהג ברכב ביום 26.5, דהיינו אך יומיים לאחר קבלת צו הפסילה.

עוד מתברר כי ביום 18.7.13 נהג הנאשם ברכבו בחוסר זהירות, לא שמר מרחק מהרכב שלפניו פגע בו וגרם לתאונת דרכים בה ניזוקו כלי הרכב ונפגעו שלושה בי אדם. במועד זה נהג הנאשם ברכב בלא ביטוח תקף.

בנוסף מתברר כי ביום 3.6.12 גזר על הנאשם עונש מאסר מותנה לתקופה של שמונה חודשים שלא יבצע עבירה של נהיגה בלא רשיון או נהיגה בזמן פסילה.

לאור האמור לעיל הפניתי את הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. מהתסקיר עולה כי מדובר בבן העדה הבדואית, אשר סיים לימודי תיכון ושירות צבאי תקינים, נשוי העובד ומפרנס את משפחתו, בלא עבר פלילי.

שירות המבחן ציין כי הנאשם מתקשה להפנים את הסנקציות נגדו בתחום התעבורה, כך שלמרות שריצה בעבר עונש עבודות שירות חזר וצבר עבירות חמורות. הנאשם קיבל אחריות לעבירות גם בפני שירות המבחן ותיאר את המקרים, אולם "התקשה לבחון את המניעים להן".

שירות המבחן המליץ **להאריך את עונש המאסר המותנה** ולהטיל על הנאשם צו מבחן ופסילת רשיון לתקופה ממושכת.

כידוע, **הכלל הוא כי עונש מאסר מותנה יש להפעיל, ובדרך כלל אף במצטבר לכל עונש בשל העבירה הנוספת**. מדובר למעשה בענישה בשל העבירה הקודמת שלא הושתה על הנאשם לאור מעין התחייבות מצדו שלא לשוב ולבצע עבירות. משהפר הנאשם אותה התחייבות, יש להפעיל את הסנקציה שבצידה, וזאת עוד בטרם גזירת העונש על העבירה הנוספת. כפי שפסק בית המשפט העליון:

"כלל הוא כי מאסר מותנה שנגזר על נאשם בגין עבירה קודמת יופעל במצטבר לעונש שנגזר בגין עבירתו הנוכחית "זולת אם בית משפט שהרשיעו בשל עבירה נוספת ציווה, מטעמים שירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות", כאמור בהוראות סעיף 58 לחוק העונשין. לפיכך, הכלל הוא כי מאסר מותנה ירוצה באופן מצטבר לעונש החדש, למעט במקרים חריגים המצדיקים זאת, כאשר על בית המשפט לנמק את הטעם לחריגה מכלל זה."

ע"פ 1323/08 **מדינת ישראל נ' פלוני**.

ביום 28.12.09 שב בית המשפט העליון וקבע כי:

"רק בנסיבות מיוחדות רשאי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל ירוצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים "טעמים שירשמו". 'דרישת' טעמים שירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי". בית המשפט לא יטה להקל עם הנידון ולחפוף את עונשי המאסר, ככל שהעבירות בהן הורשע הינן חמורות יותר, ככל שקשות נסיבות ביצוען וככל שיש בביצוען משום פגיעה קשה בערכי היסוד החברה בה אנו חיים".

ע"פ 3869/09 **יצחק סלימן נ' מדינת ישראל**.

מתחם הענישה בנסיבותיו של התיק דבן

בתיקון מס' 113 לחוק העונשין, התשע"ב - 2012 נקבע כי ככלל, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין התשל"ז 1977, להלן: "**החוק**"). עקרון זה פורש בפסיקת בית המשפט העליון כעקרון הגמול (ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.13)).

במקרה דנן הורשע הנאשם בשלושה אירועים שונים. לפיכך יש לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע ומתחם ענישה כולל, אשר מובן כי אין בו כדי להיות חיבור חשבון ג דא של המתחמים השונים.

באשר לעבירה של נהיגה בשכרות, החוק קובע עונש מינימלי של פסילת רשיון לתקופה של 24 חודשים, כאשר ההלכה היא כי כאשר מדובר בעבירת סירוב תהיה הענישה מחמירה יותר:

"הטלת ענישה מקלה בשל העובדה כי לא ניתן לקבוע רמת אלכוהול בדמו של נהג שסירב ליתן בדיקת נשיפה או בדיקת דם אינה מוצדקת, ועלולה להביא לכך ש'חוטא יצא נשכר' - נהגים שיכורים יסרבו ליתן בדיקת נשיפה או בדיקת דם, ובהעדר אומדן מדויק של האלכוהול בדמם-יזכו לענישה מקלה".

רע"פ 6720/08 **דניאל זמיר נ' מדינת ישראל**.

סקירת הפסיקה מגלה כי מתחם הענישה המקובל בעבירה זו הוא של **פסילה לתקופה של 28 ועד 40 חודשים**, ולצידה **מאסר מותנה** ועד **למאסר בפועל לתקופה קצרה** במקרה בו מדובר בנהג בעל עבר מכביד.

באשר לעבירה של נהיגה בזמן פסילה נע מתחם הענישה **בין מאסר מותנה למאסר קצר בפועל לצד פסילה לתקופה של שישה עד 30 חודשים**, לפי חומרת הנסיבות.

באשר לתאונת דרכים מהסוג בה הורשע הנאשם, יהיה העונש בדרך כלל של **פסילת רשיון קצרה**.

ניתן אפוא לקבוע כי **מתחם הענישה הכולל בהצטברות שלוש העבירות, בהתעלם מעונש המאסר המותנה, הוא של מאסר קצר בפועל, לצד פסילה ממושכת בת מספר שנים ועונשים נלווים**.

חריגה ממתחם ענישה

סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע סמכות לסטות ממתחם הענישה אם "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". מתסקיר המבחן לא עולה תמונה של מי שהשתקם, אלא דווקא של מי שמתקשה להפנים את האיסורים בכל הנוגע לחוקי התעבורה. המלצת שירות המבחן בדבר הארכת המאסר המותנה באה בעיקר לאור ההערכה בדבר פגיעה בעתידו אם ירצה את עונש המאסר שהוטל עליו.

השיקולים לקביעת עונשו של הנאשם שלפנינו:

לחומרא יש להביא בחשבון את הצטברות העבירות ואת עברו התעבורתי של הנאשם. לא זו בלבד שהנאשם נהג

בשכרות וסירב לבדיקת השכרות, אלא שיומיים לאחר מכן, שב ואחז בהגה למרות החלטת קצין המשטרה לפסול אותו עד תום ההליכים, ומספר חודשים לאחר מכן היה מעורב בתאונת דרכים (קלה למרבית המזל). לכך יש להוסיף את עברו הכולל נהיגה בלא רשיון בגינה כבר ריצה עונש של מאסר בעבודות שירות.

לקולא יש להביא בחשבון את הודאתו של הנאשם בעבירות ואת העובדה כי למעט עבירות התעבורה המדובר באדם נורמטיבי, אשר לא הסתבך עם החוק, העובד ומפרנס את משפחתו.

כאמור לעיל, מצאתי כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות הוא של מאסר לריצוי בעבודות שירות, וזאת בהתעלם מעונש המאסר המותנה בן שמונת החודשים המרחף מעל לראשו של הנאשם. **ידוק**, עונש המאסר המותנה הינו בגין עבירות של נהיגה בלא רשיון או נהיגה בפסילה בלבד, ואינו בר הפעלה בגין העבירה של נהיגה בשכרות.

הפעלת המאסר המותנה:

כשאני מביא בחשבון את כל האמור לעיל, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם והסיכון הטמון בנהיגתו מחד גיסא, ואת תקופת המאסר המותנה והמלצת שירות המבחן להארכתו מאידך גיסא, ראיתי לנכון לקבוע כי המאסר המותנה בגין העבירה של נהיגה בזמן פסילה יוארך בהתאם להמלצת שירות המבחן.

עם זאת, סבורני כי בהארכת התנאי לבדו אין די, אין להעניק פרס לנאשם ולהפלות אותו לטובה אל מול אזרח שנגדו לא קיים עונש מותנה, ואשר בנסיבות דומות יידון לריצוי מאסר שבין שלושה לשישה חודשים כאמור לעיל.

על פי סעיף 56 לחוק העונשין ניתן להאריך מסר מותנה ובלבד שלא הוטל על הנאשם מאסר "בשל אותה עבירה". במקרה דנן, לא רק שהנאשם הורשע במספר עבירות אשר המאסר המותנה רלוונטי רק לאחת מהן, הרי מדובר אף באירועים נפרדים, אשר נכללו במקור בכתבי אישום שונים.

מכאן, כי אין מניעה חוקית להאריך את המאסר המותנה בגין העבירה של נהיגה בזמן פסילה ולגזור על הנאשם מאסר בפועל, בגין עבירות אחרות.

לפיכך, סבורני כי בשל העבירה של נהיגה בשכרות יש מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

בגין העבירה של **נהיגה בזמן פסילה**, אני מאריך את עונש המאסר המותנה לתקופה של שמונה חודשים שנגזר על הנאשם ביום 3.6.12 בתיק 3756-12-08, וזאת בשנתיים נוספות מהיום שלא יבצע עבירה על סעיף 10(א) - נהיגה

בלא רשיון או סעיף 67 (נהיגה בפסילה) לפק' התעבורה, כאמור בגזה"ד הנ"ל.

בגין עבירת הנהיגה בשכרות אני גוזר על הנאשם **ארבעה חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, ביד עזרא** ושולמית בכרמיאל, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 10.3.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 1.9 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במתחם תחנת משטרת טבריה.

הנאשם מוזהר כי הפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.

כמו כן אני דן את הנאשם **ל - 5 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה בשכרות.**

אני **פוסל את הנאשם** מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של **40 חודשים**.

הפסילה תחושב מיום הפקדת הרשיון בהתאם להחלטה בדבר פסילה עד תום ההליכים שניתנה ביום 7.12.14.

אני **פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים** לבל יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

אני דן את הנאשם לתשלום **קנס בסך 2,000 ש"ח** או 10 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הקנס ישולם **ב- 4 תשלומים חודשיים** שווים ורצופים החל מתאריך 1.5.

הנאשם יפנה למזכירות בשעות הקבלה, לשם קבלת שוברי תשלום.

אני מורה לנאשם לחתום על **התחייבות כספית על סך 7,500 ₪** להמנע מלבצע עבירות של נהיגה בפסילה, או נהיגה בשכרות, שנתיים מהיום. הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן ייאסר למשך חמישה עשר ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

יש להמציא את גזה"ד לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, 29 ב-29 מרץ 2016, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד סועאד וב"כ המאשימה עו"ד מנדלוביץ.